

719.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WE- WNEŹRZNYCH

z dnia 18 listopada 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministrem Rolnictwa, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrem Poczty i Telegrafów, — o ustaleniu wysokości kosztów doręczania przez urzędy gminne i magistraty wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu administracyjnym.

Na podstawie art. 122, art. 23 i art. 105 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Koszta doręczania przez urzędy gminne i magistraty w myśl art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym wezwań i innych pism urzędowych ustala się w wysokości podwójnej każdej doczesnej opłaty pocztowej za list zwykły najniższej wagi.

§ 2. Zwrot gminom kosztów, o których mowa w § 1, następuje zasadniczo równocześnie z zarządzeniem doręczenia, w gotówce albo w znaczkach pocztowych.

Władze państwowe i samorządowe, pozostające w częstej łączności z gminą w zakresie doręczania wezwań i innych pism urzędowych, mogą zwracać tej gminie koszt, o których mowa w § 1, ryczałtem, w stałych odstępach czasu, oznaczonych przez te władze w porozumieniu z gminą.

§ 3. W przypadkach, przewidzianych w art. 105 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym, zwrot kosztów doręczenia następuje na poczet kosztów postępowania administracyjnego, obciążających stronę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Robót Publicznych: *Matkiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

720.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 grudnia 1930 r.

o wykonywaniu rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) i zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1927 r. o przekazaniu spraw rybołówstwa morskiego Ministrowi Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 5, poz. 33), §§ 99, 106, 107, 110, 124 ustawy o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 r. (zb. ustaw pruskich str. 55) oraz § 136 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ustaw pruskich str. 195) zarządza co następuje:

I. Karty rybackie.

§ 1. Osoby wykonywujące połów ryb na morskich wodach przybrzeżnych obowiązane są w czasie połowu posiadać przy sobie kartę rybacką.

§ 2. Karty rybackie dla obywateli polskich wydaje Morski Urząd Rybacki, zaś dla osób nie posiadających obywatelstwa polskiego — wojewoda pomorski.

Karty rybackie są wydawane na rok kalendarzowy.

II. Oznaczenie narzędzi i statków.

§ 3. Wszelkie narzędzia rybackie wystawione na morzu winny być przez rybaków oznaczone.

Połączone między sobą w rzędy sieci lub haczyki powinny posiadać na obu końcach rzędu sztandarki, wystające przynajmniej 1 mtr ponad wodą z chorągiewkami dowolnej barwy. O ile do jednego końca rzędu sieci umocowany jest statek rybacki, wystawianie sztandarku na tym końcu jest zbędne. Inne narzędzia jak takle, sieci obchodne i więcierze (żaki) wystawiane pojedynczo powinny być oznaczane pływakami, lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób.

Morski Urząd Rybacki może wydawać zarządzenia, dotyczące oznaczania czy to pojedynczych czy też połączonych z sobą narzędzi połowu.

§ 4. Wszystkie statki rybackie powinny mieć z obu stron w odległości 1.50 mtr od dzioba statku wyraźne litery, oznaczające w skróceniu miejsce zamieszkania rybaka oraz liczbę rozpoznawczą. Te same znaki powinny być umieszczone z obu stron na środku wielkiego żagla ponad najwyższym rabandem.

Litery i liczby powinny być białe na ciemnym tle lub czarne na białym tle. Wysokość oznak nie może być mniejsza od 25 cm na statku, a 30 cm na żaglu, a szerokość ich winna stanowić 1/5 wysokości. Litery mają być łacińskie, a liczby arabskie. Otwarte i półkryte łodzie długości do 6 mtr mogą mieć

oznaki wielkości 10 cm umieszczone w odległości 1 mtr od dzioba.

Oznaki w literach i liczbach ustala dla każdej miejscowości Morski Urząd Rybacki.

§ 5. Umieszczenie nazwy statku nie uważa się za oznakę.

Zmiana, zamazywanie, zasłanianie, lub zatajanie w inny sposób oznak statku jest wzbronione.

III. Ochrona ryb.

§ 6. Ustanawia się rybny obwód ochronny przed ujściem rzek Redy i Strzemia oraz trzy obwody tarliskowe w zatoce Puckiej.

Przed ujściem Redy i Strzemia ustala się obwód ochronny w następujących granicach: północna — od punktu położonego na brzegu morza i znajdującego się o 100 metrów na północ od zabudowań Derca w miejscowości Beka, długości 1 klm w kierunku wschodnim do punktu 54° - 39' - 20" szerokości północnej i 18° - 20' - 30" długości wschodniej od Greenwich; wschodnia — od tego punktu linia w kierunku na południe do zachodniej ściany budynku szkolnego w Rewie. Południową i zachodnią granicę obwodu tworzy linia brzegowa.

W zatoce Puckiej ustala się trzy tarliska ochronne o następujących granicach:

a) trójkątny obszar wód przy Osłaninie, odgraniczony od południa linią ciągnącą się od pływającej beczki czerwonej B w kanale Deepke, w kierunku znaku, ustawionej na prawym brzegu kanału Strzemia; od północnego wschodu — linią od tejże beczki do Rzucewskiego przylądka i od zachodu — linią wybrzeża,

b) trójkątny obszar wód przy półwyspie hel skim, pomiędzy wsiami Chałupy i Kuźnica, odgraniczony od południa linią, ciągnącą się od niebieskopomalowanej beczki, ustawionej na kotwicy przy zachodnim zboczu rewy czyli ławicy, w dwumilowej odległości od Kuźnicy; od północy — dwiema tablicami na słupach z napisem „Tarlisko ochronne” i ze strzałami w kierunku beczki. Jedna z tablic stoi przy wsi Kuźnica, druga — mniej więcej o 1 klm na zachód od wsi Chałupy,

c) obszar wód, mający kształt odcinka koła przy ujściu Plutnicy, odgraniczony z jednej strony linią wybrzeża, a z drugiej — linią, która łączy kościół katolicki w Pucku z tablicą, ustawioną na wschodnim stoku Gnieźdzewskiej Góry.

§ 7. Uprawianie rybołówstwa w obwodzie przed ujściem Redy i Strzemia wzbronione jest w przeciągu całego roku, zaś w obwodach zatoki Puckiej w czasie od 15 kwietnia do 14 czerwca.

W zależności od warunków atmosferycznych może być skrócony czas ochronny dla obwodów w zatoce Puckiej lub też udzielone zezwolenie na połów w tym czasie, jednakże tylko narzędziami zastawnymi.

§ 8. Połów ryb włokiem dennym w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 20 mtr — jest wzbroniony.

Ponadto w zatoce Puckiej na północ od linii łączącej Nowe Obłuże z latarnią morską w Jastarni połów ryb włokiem dennym jest wzbroniony całkowicie, zaś na południe od tej linii aż do granicy wód przybrzeżnych — w czasie od 1 listopada do 1 marca.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie dotyczą połowów, wykonywanych na obszarze wód przybrzeżnych włokami dennymi, nie ciągnionymi przez statki (cezy ręczne, niewody brzegowe).

§ 9. Zabrania się łowienia niżej wyszczególnionych ryb, o ile długość ich, mierzona od początku głowy do najdłuższego końca płetwy ogonowej, wynosi mniej niż:

100 cm	u jesiotra — (<i>Acipenser sturio</i>)
35 "	" " węgorza — (<i>Anguilla vulgaris</i>)
35 "	" " łososia — (<i>Salmo salar</i>)
35 "	" " troci — (<i>Salmo trutta</i>)
28 "	" " siei — (<i>Corregonus lavaretus</i>)
18 "	" " storni — (<i>Pleuronectes flesus</i>)
18 "	" " gładzicy — (<i>Pleuronectes platessa</i>)
18 "	" " gładzica-limanda — (<i>Pleuronectes limanda</i>)
18 "	" " skarp — (<i>Rhombus maximus</i>)
15 "	" " okonia — (<i>Perca fluviatilis</i>)
15 "	" " płoci — (<i>Leuciscus rutilus</i>).

§ 10. Zabrania się łowienia w czasie oznaczonym poniżej (czas ochronny) ryb następujących: jesiotra — od 1 lipca do 31 sierpnia siei — od 20 października do 15 listopada gładzicy (*Pleuronectes platessa*) — od 1 lutego do 31 marca.

§ 11. Ryby złowione przypadkowo w czasie ochronnym lub nie posiadające najniższej ustalonej miary powinny być natychmiast po złowieniu wpuszczone do wody z zastosowaniem wszelkich środków ostrożności, aby nie posnęły.

§ 12. Ryby złowione przypadkowo w czasie ochronnym lub nie posiadające najniższej ustalonej miary, o ile były wydobyte z wody w stanie śniętym, mogą być użyte na potrzeby załogi statku rybackiego, jednakże w ilości nie większej jak 1 kg na osobę. Pozostała ilość śniętych ryb może być przeznaczona na cele dobroczynne w sposób wskazany przez Morski Urząd Rybacki.

§ 13. Łowienie ryb w niedzielę, od godz. 9-ej do godz. 18-ej jest wzbronione (ochrona niedzielna).

Za połów ryb nie uważa się pozostawienie w wodzie wszelkiego rodzaju narzędzi zastawnych (sieci, haczyków, węcierzy i pławnic obchodnych).

Ochrona niedzielna nie dotyczy rybołówstwa na morzu poza wodami przybrzeżnymi, jak również łowienia ryb wędką ręczną.

§ 14. Łowienie ryb przy pomocy ości, bodorów i innych podobnych narzędzi jest wzbronione z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ustępie 3.

Ryby posiadające jedną lub więcej ran kłutych uznaje się za złowione zabronionymi narzędziami,

W wyjątkowych wypadkach może być udzielone zezwolenie poszczególnym osobom na połów ryb narzędziami wymienionymi w ustępie 1-ym, jednakże tylko w czasie od 15 października do 14 marca.

§ 15. Ustala się dla sieci zastawnych i pławnych następujące najmniejsze rozmiary oczek, mierząc je w stanie mokrym od środka jednego węzła do środka drugiego:

- a) dla pławnic na łososie i trocie — 35 mm
- b) dla sieci na płastugi (flądry) — 45 mm
- c) dla sieci do połowu śledzi — 18 mm
- d) dla sieci do połowu szprotów — 11 mm.

Ponadto wzbroniony jest połów płastug włokami dennymi o oczkach mniejszych niż 45 mm. Za połów płastug uznaje się połów, gdy zdobycz całkowita lub z jednego zaciągu zawiera więcej niż połowę płastug licząc w sztukach.

§ 16. O ile nie mają zastosowania postanowienia § 12, ryby złowione w czasie ochronnym nie mogą być w tymże czasie przechowywane lub przewożone, wyladowywane na brzeg, wystawiane na sprzedaż i nabywane.

Taki sam zakaz stosuje się do ryb, nie odpowiadających ustalonej dla nich najniższej mierze, oraz ryb złowionych zabronionymi narzędziami, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 14 ust. 3.

§ 17. Postanowienia §§ od 6 do 12 i § 15 nie mają zastosowania do połowów wykonywanych dla celów naukowych. Połowcy takie mogą się odbywać po ich zgłoszeniu i stwierdzeniu charakteru naukowego przez Morski Urząd Rybacki.

IV. Przepisy porządkowe i końcowe.

§ 18. Narzędzia rybackie nie mogą być rozstawiane na drogach wodnych w sposób tamujący ruch statków.

Postanowienie powyższe stosuje się do następujących obszarów wodnych:

1) Obszar redy w Gdyni:

- a) Granica północna o długości 1,50 mili morskiej, biegnąca od brzegu w morze po linii latarnie morskie Oksywie i Hel.
- b) Granica południowa o długości 2 mil morskich, biegnąca od brzegu w morze po linii rzeczywisty Ost od kościoła katolickiego w Gdyni.
- c) Granica wschodnia: linja zamykająca końcowe punkty granic północnej i południowej, a przechodząca przez pławę, która oznacza wejście na redę i do portu gdyńskiego.

2) Obszar redy w Helu:

- a) Granica północna, biegnąca na 500 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 256° od punktu na brzegu, w którym rozpoczyna się molo portowe.
- b) Granica południowa, biegnąca na 500 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 256° od punktu na brzegu po linii pali dawnego pomostu kuracyjnego.

- c) Granica zachodnia, prosta linja, zamykająca końcowe punkty granic północnej i południowej.

3) Obszar wodny w Orłowie:

- a) Granica północna, biegnąca na 400 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 109° od punktu na brzegu odległego o 100 mtr na północ od przystani.
- b) Granica południowa, biegnąca na 400 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 109° od punktu na brzegu odległego o 200 mtr na południe od przystani.
- c) Granica wschodnia — linja prosta, zamykająca końcowe punkty granicy północnej i południowej.

4) Obszar kanału Deepke:

Obszar wodny szerokości 150 mtr — ograniczony z dwóch stron wejściami pławami do kanału Deepke. Podłużną oś tego obszaru stanowi linja nabieżników w Osłaninie.

5) Port i reda w Pucku:

- a) Granica zachodnia — przedłużenie w prostej linii zachodniej ściany portu w kierunku rzeczywistym 358° na odległość 0,75 mili morskiej.
- b) Granica wschodnia — od małego pomostu przy parku, szerokość geograficzna 54° 43' 23" N. prosta linja w kierunku rzeczywistym 33° 5' na odległość 0,75 mili morskiej.
- c) Granica północna — prosta linja, łącząca końcowe punkty granicy zachodniej.

6) Rozewie:

Przed pomostem w kierunku rzeczywistym NO-SW strefa szerokości 80 mtr aż do głębokości 9 — 10 mtr, licząc od brzegu w morze.

7) Port i reda w Jastarni:

Obszar wodny w Jastarni, obejmujący: a) port rybacki, b) kanał wejściowy oraz c) podejście do kanału — w granicach następujących:

- a) linja nadbrzeży portowych,
- b) kanał od portu do latarni wejściowej, zamknięty linjami biegnącymi równoległe do osi podłużnej kanału, w odległości 50 mtr od tej osi,
- c) podejście do kanału: przestrzeń w promieniu 150 mtr od latarni wejściowej.

§ 19. Osoby uprawiające rybołówstwo winny przestrzegać kolejności i porządku połowów, ustalanych przez Morski Urząd Rybacki z uwzględnieniem istniejących zwyczajów.

§ 20. Każdy, kto wykonywa połów, obowiązany jest na wezwanie straży rybackiej zatrzymać się i na jej żądanie winien natychmiast okazać kartę rybacką.

§ 21. Kierownicy statków rybackich winni na dany przez straż rybacką sygnał natychmiast statek zatrzymać i w razie potrzeby stanąć na kotwicy aż do chwili otrzymania pozwolenia na dalszą jazdę.

Żądaniem zatrzymania statku jest podany ze statku dozorczy czterokrotny sygnał dźwiękowy, jednorazowe oddanie strzału, lub kilkakrotne podnoszenie i opuszczanie bandery w dzień, a latarni w nocy.

§ 22. Kierownicy statków rybackich obowiązani są udzielać straży rybackiej wszelkiej pomocy w czasie sprawowania jej czynności. W szczególności obowiązani są brać na pokład funkcjonariuszów straży dla wykonania ich obowiązków służbowych oraz dowozić ich zpowrotem na ląd.

§ 23. Wszelkie wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia oraz zarządzeniom, które w jego granicach wyda Morski Urząd Rybacki, podlegają grzywnie do 100 zł, o ile nie podlegają karom oznaczonym w §§ 125 — 128 pruskiej ustawy o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 r. (zb. ustaw pruskich str. 55).

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązująca rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie odbywania połowów na morskich wodach przybrzeżnych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 246).

Minister Przemysłu i Handlu: *A. Prystor*

Przekład.

REGULAMIN PROCESOWY

wydany przez sędziego rozjemcę mianowanego przez Rząd Republiki Francuskiej i Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dla rozstrzygania ewentualnych sporów w zakresie interpretacji konwencji dotyczącej majątków, praw i udziałów, zawartej przez dwa Rządy dn. 6 lutego 1922 r.

1.

Wszelki spór będzie przedstawiony sędziemu rozjemcy na piśmie, podaniem, zawierającym opisanie stanu faktycznego, uzasadniającego je, wraz z wywodem prawnym i konkluzjami.

Podanie to winno być zredagowane w języku francuskim.

Winno ono być przesłane sędziemu rozjemcy. Kopia podania wraz z dokumentami, przedstawionymi celem jego poparcia, winna być przesłana stronie pozwanej.

2.

W terminie miesięcznym od daty przedstawienia podania strona pozwana winna przedstawić na piśmie swą odpowiedź, zawierającą opisanie stanu

721.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 13 grudnia 1930 r.

o regulaminie procesowym, obowiązującym w sporach, wytoczonych przed sędzią rozjemcą, ustanowionym na zasadzie konwencji polsko-francuskiej z dnia 6 lutego 1922 r. dotyczącej majątków, praw i udziałów.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 12 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 71, poz. 634) w przedmiocie ratyfikacji konwencji bilateralnej polsko-francuskiej, podpisanej w Paryżu dnia 6 lutego 1922 r., zarządzam co następuje:

§ 1. W sporach wytaczanych przed sędzią rozjemcą, ustanowionym na zasadzie konwencji polsko-francuskiej z dnia 6 lutego 1922 r., dotyczącej majątków, praw i udziałów (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 16, poz. 149), strony winny stosować się do przepisów regulaminu procesowego, wydanego przez sędziego rozjemcę dnia 29 czerwca 1925 r. i stanowiącego załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Załącznik do poz. 721.

RÈGLEMENT DE PROCÉDURE

arrêté par l'Arbitre nommé par le Gouvernement de la République Française et le Gouvernement de la République de Pologne pour trancher les contestations éventuelles relatives à l'interprétation de la Convention concernant les biens, droits et intérêts, conclue entre les deux Gouvernements le 6 février 1922.

1.

Toute contestation sera soumise à l'arbitre par une demande écrite contenant l'exposé des faits qui la motivent, suivi d'un exposé de droit et des conclusions.

Cette demande doit être rédigée en langue française.

Elle est envoyée à l'arbitre.

Une copie de la demande avec les pièces produites à l'appui est envoyée à la partie défenderesse.

2.

Dans le délai d'un mois à compter de la présentation de la demande, la partie défenderesse doit présenter sa réponse écrite, contenant un exposé